Pravidlo pro tisk odkazů zní: vytiskne se přesně to, co je mezi závorkami < a > napsáno (s výjimkou případných znaků " uvozujících předsunutý (text)). To je ale možné změnit. Možná budete chtít do závorek pro odkaz psát úplné údaje a požadovat jejich automatickou redukci na neúplné, odkazují-li na aktuální knihu. Neodkazují-li na aktuální knihu, údaj zůstane úplný. Toho můžete docílit přidáním \re před otevírací závorku údaje (pravidlo případné redukce se uplatní jen na tento jediný údaj) nebo pomocí příkazu \reduceref. Když jej použijete v poznámce (nebo v TeXové skupině), pravidlo redukce se uplatní pro všechny následující úplné údaje této poznámky (této TeXové skupiny). Když jej použijete v deklaraci sazby, pravidlo případné redukce se uplatní na všechny úplné údaje v dokumentu. Příklad:

Redukce údajů

```
\re<"verš" Da 7:3>
```

se vytiskne jako verš Da 7:3, je-li tento odkaz uveden mimo knihu Daniel. Když je ale tento odkaz uveden v knize Daniel, vytiskne se jen verš 7:3, který interně odkazuje na Da 7:3.

Pravidlo redukce odkazů nastavené pomocí \reduceref lze vypnout příkazem \noreduceref. Od něj až do konce poznámky (TFXové skupipny) se odkazy chovají, jakoby \reduceref nebylo zapnuté.

Kromě odkazů na verše lze zcela analogicky odkazovat na poznámky k danému verši. Formát odkazu i pravidla sestavení odkazu jsou stejné, jako u odkazů na verše. Ale těsně za zavírací závorkou > je navíc písmeno n, které se netiskne. Takže třeba

Odkazy na poznámky

Odkazy na

neexistující místo

```
... viz <"poznámku" Jr 7:4>n, kde je uvedeno více informací.
```

vytiskne ... viz poznámku Jr 7:4, kde je uvedeno více informací. Proklik vede na první poznámku k verši Jr 7:4, nikoli k verši samotnému.

TODO: Možná analogicky odkazy na glosy a další podobné záležitosti.

Je-li uveden odkaz na neexistující verš nebo neexistující poznámku, pak nastanou dvě možnosti. Je-li to odkaz na knihu, která se záměrně netiskne (protože například pracujeme s testovacím výtiskem jen vybraných knih Bible, viz též \printedbooks v sekci 1), pak odkaz je sice obarven, jakoby byl aktivní, ale aktivní není a v logu při zpracování TeXem se neobjeví žádné varování. Pokud ale odkaz směřuje na neexistující verš nebo poznámku tištěné části Bible, pak odkaz je aktivní, proklik směřuje na poslední stránku PDF souboru a v logu se objeví o tom varování, že odkaz není správný. Při prvním zpracování TeXem jsou ale neošetřeny všechny odkazy a v logu je velké množství varování a nesprávných odkazech. Teprve při následujícím zpracování TeXem jsou odkazy směřující do existujícího místa správně prolinkovány.

Shrnutí. Odkaz zapisujeme ve formátu $\ensuremath{\mbox{``(text)''}} \ensuremath{\mbox{$\langle kniha \rangle$}} \ensuremath{\mbox{$\langle verš \rangle$-(verš-$do)$} \ensuremath{\mbox{\rangle}} kde$ části vyznačené modře je možné vynechat.

0.1 Odkazy na kapitoly a na knihy

Chcete-li odkázat na knihu s proklikem na začátek této knihy, pište \cref [(kniha)], například \cref [Gn] vytiskne Gn s proklikem na začátek knihy Genesis. Podobně \cref [Gn 2] vytiskne Gn 2 s proklikem na začátek kapitoly Den odpočinutí. Chcete-li vytisknout něco jiného, pak za údajem [...] musí těsně následovat {(text)}, kde (text) je text, který se má vytisknout a stát se aktivním odkazem. Takže třeba \cref [Gn 2] {Den opdočinutí} vytiskne Den odpočinutí s proklikem na odpovídající kapitolu.

0.2 Odkazy na stránky

Ve svém textu můžete umístit netištěný cíl odkazu na stránku pomocí $\protect{\protect} pale [(lejblík)]$ a pak můžete odkazovat na stránku pomocí $\protect{\protect} protect{\protect} protec$

1 Hlavní soubor s údaji o všech dalších souborech

Hlavní soubor je soubor, který se TEXu předloží jako první. Například je uveden na příkazovém řádku pro spuštění TEXu. V něm jsou informace, jaké další soubory si má TEX přečíst. Nakonec TEX vytvoří soubor PDF stejného názvu, jako je název hlavního souboru.

Hlavní soubor pro použití OP-Bible může vypadat takto:

```
\load[op-bible] % macros OP-Bible
\def\tmark
                                    % Variant of translation
               {CzeBKR}
\input {sources/\tmark-books.tex} % Book titles and marks
\def\txsfile
               {sources/\tmark-\bmark.txs}
                                                 % Localization of .txs files
\def\fmtfile
               {formats/fmt-\tmark-\bmark.tex} % Localisation of fmts
\def\notesfile {notes/notes-\bmark.tex}
                                                 % Localisation of notes
\def\nochapbooks {Abd Fm 2Jn 3Jn Ju} % Books without chapters
\def\printedbooks {%
   Gn Ex Lv Nu Dt Joz Sd Rt 1S 2S 1Kr 2Kr 1CPa 2Pa Ezd Neh
   Est Jb \check{\mathbf{Z}} Př Kaz Pís Iz Jr Pl Ez Da Oz Jl Am Abd Jon Mi
   Na Abk Sf Ag Za Mal
   Mt Mk L J Sk \tilde{\rm R} 1K 2K Ga Ef Fp Ko 1Te 2Te 1Tm 2Tm
   Tt Fm Žd Jk 1Pt 2Pt 1J 2J 3J Ju Zj
\processbooks % Generates books declared in \printedbooks
\bye
```

Pomocí \load[op-bible] načte TEX makra OP-Bible.

\tmark je označení překladu, které se používá v názvech dále čtených souborů. Je nutno je definovat pomocí \def. V ukázce je označení pro český překlad podle Bible Kralické.

\input {sources/\tmark-books.tex} přečte soubor, kde jsou pomocí \BookTitle deklarovány potřebné vazby mezi (b-značkou), (a-značkou) a titulem knihy. Formát příkazu \BookTilte je následující:

```
\BookTitle \langle b\text{-}zna\check{c}ka\rangle \langle a\text{-}zna\check{c}ka\rangle \{\langle titul\ knihy\rangle\}
```

Začátek takto čteného souboru může vypadat třeba takto:

```
\BookTitle Gen Gn {První Mojžíšova (Genesis)}
\BookTitle Exod Ex {Druhá Mojžíšova (Exodus)}
\BookTitle Lev Lv {Třetí Mojžíšova (Levicitus)}
\BookTitle Num Nu {Čtvrtá Mojžíšova (Numeri)}
\BookTitle Deut Dt {Pátá Mojžíšova (Deuteronomium)}
\BookTitle Josh Joz {Jozue}
\BookTitle Judg Sd {Soudců}
...
```

V prvním sloupci za BookTitle je (b-značka), která je dále používána v názvech souborů jako \bmark. Ve druhém sloupci je (a-značka), tedy aktuální značka knihy, která je používána v konkrétním překladu a bude použita v textu knihy například při sestavování obsahu či v odkazech. V ukázce máme český překlad, tj. (a-značka) knihy Soudců je Sd, zatímco (b-značka) je Judg. Pro názvy souborů se doporučuje ponechat anglické značky, abychom nemuseli mít v názvech souborů např. české znaky, takže číst se bude soubor v jehož názvu je Judg, protože taková je zde (b-značka), zatímco v textu Bible bude tato kniha Soudců označena jako Sd.

Soubor s 66 údaji \BookTitle je připraven po extrakci základních textů z Swordu pomocí mod2tex a maketxs. Je možné je použít, ovšem (a-značky) a tituly knih je potřeba manuálně upravit podle zvyklostí daného překladu, jak je předvedeno v ukázce výše.

Do tohoto souboru je možné přidat další informace o jednotlivých knihách pomocí příkazů \BookPre, \BookPre, \BookPost, viz ...TODO

Pokud chcete mít v názvech souborů $\langle a\text{-}zna\check{c}ky \rangle$, je to možné, ale doporučuje se kromě toho použít následující sadu výjimek, které odstraňují diakritiku z \amark v názvech souborů, ale ponechávají ji v textech Bible:

```
\BookException \(\tilde{Z}\)\
```

Je také možné mít některé typy souborů pojmenované podle $\langle b\text{-}zna\check{c}ky\rangle$ a jiné podle $\langle a\text{-}zna\check{c}ky\rangle$, například:

```
\def\txsfile {sources/\tmark-\bmark.txs} % Localization of .txs files
\def\fmtfile {formats/fmt-\tmark-\amark.tex} % Localisation of fmts
\def\notesfile {notes/notes-\amark.tex} % Localisation of notes
```

\txsfile deklaruje umístění základních textů Bible, tedy .txs souborů, viz sekci ??. V umístění může být specifikován adresář (v ukázce je sources/) a názvy souborů mohou obsahovat \tmark, což se nahradí definovaným označením překladu a dále by měl obsahovat \bmark, což se nahradí \(\(\begin{align*} \bmark \bmark \\ \bmark \end{align*}\), což se nahradí \(\beta \bmark \bmark \bmark \\ \bmark \end{align*}\), což se nahradí \(\beta \bmark \bmark \bmark \\ \bmark \end{align*}\).

\fmtfile deklaruje umístění souborů s formátovacími pokyny. Jejich smysl je vyložen v sekci ??. \notesfile deklaruje umístění souborů s texty poznámek. Jejich formát je popsán v sekci ??.

\nochapbooks je obsahuje (a-značky) knih, které nemají kapitoly. Odkazy na tyto knihy se tvoří jiným způsobem než odkazy na knihy s kapitolami, viz sekci ??.

\printedbooks obsahuje \(\lambda - znacky\right)\) těch knih, které chcete TEXem zpracovat. Pokud děláte třeba jen testovací tisky, můžete zpracovat jen některé biblické knihy a mít tedy alternativní definici, například \def\printedbooks\{\Da\}.

\processbooks spustí cyklus přes všechny biblické knihy podle jejich (a-značek) uložených v \printedbooks. Pro každou takovou knihu TeX nejprve načte soubor s poznámkami (umístěný podle \notesfile), dále přečte soubor s formátovacími údaji (umístěný podle fmtfile) a data z těchto souborů si uloží přechodně do paměti. Konečně TeX přečte základní text umístěný v \txsfile a vytvoří sazbu tohoto textu společně s poznámkami podle stanovených formátovacích pokynů.

Před provedením \processbook je možné pomocí \input načít další makra, která nějakým způsobem ovlivní sazbu výsledné Bible.

2 Způsob zpracování TrXem

•••